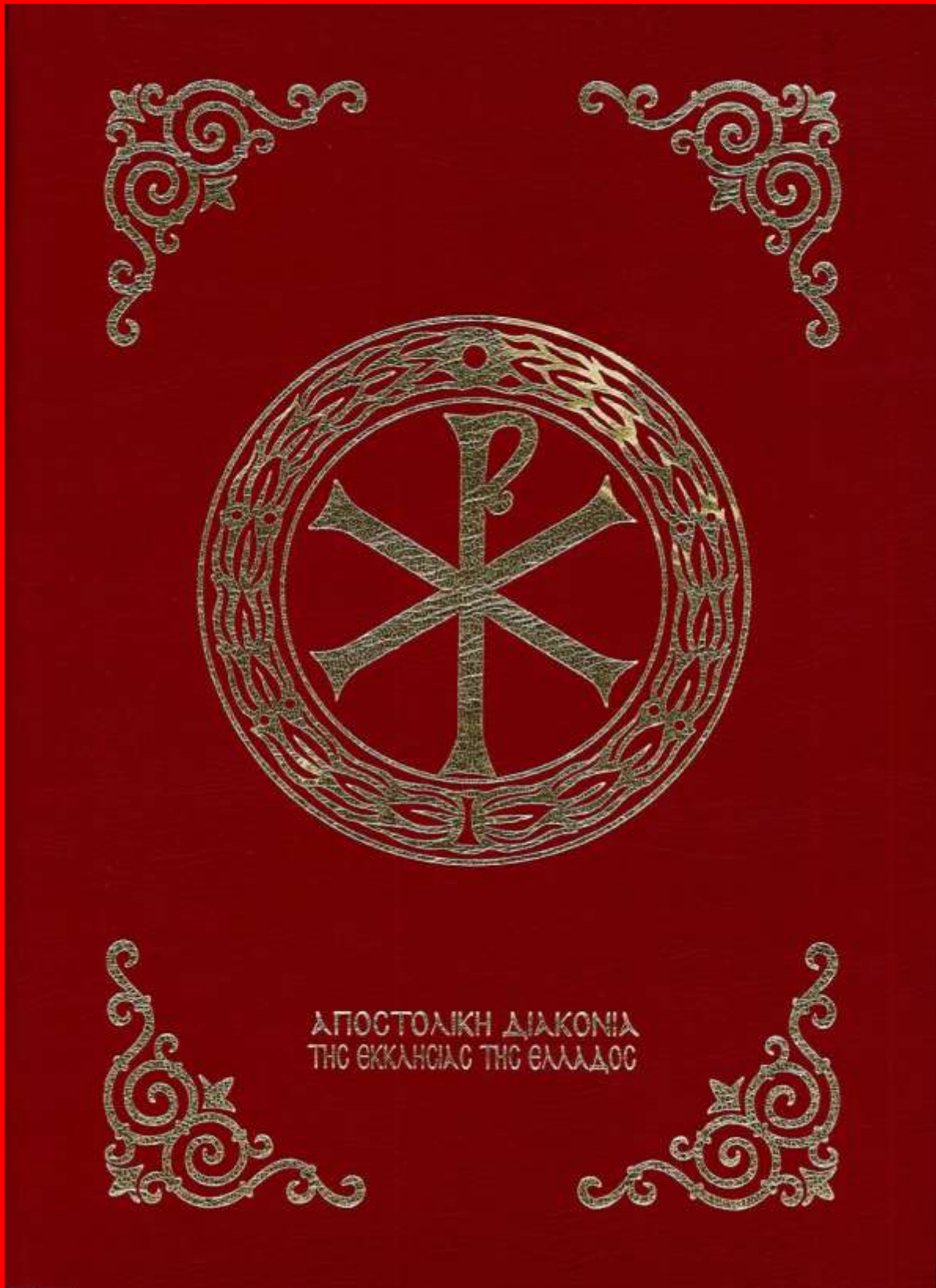

19 IANUARIE

**SLUJBA
SF. IERARH
ARSENIE,
MITROPOLITUL
CORFULUI**

KERKYRA, 1909

19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΑΡΣΕΝΙΟΥ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΕΚΡΥΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους στ' καὶ
ψάλλομεν τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐξ ἐώας ἀνέτειλας, ὡς ἀστήρ φαινότατος, καὶ φῶτος
ἐνέπλησας τὰ ἐσπέρια. Τὰ γὰρ Ὁρθόδοξα δόγματα
διδάσκεις τῆς Πίστεως, Κερκυραίων τὴν πληθὺν, ὡς
ποιμὴν ἀληθέ-στατος. Ὅθεν σήμερον, συνελθόντες
προθύμως ἀνυμνοῦμεν, τὴν σεπτὴν καὶ θεῖαν μνήμην,
τὴν σὴν παμμάκαρ Ἀρσένιε. (β')

Τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν, ἐκτελοῦντες Ἀρσένιε, τὴν
σορὸν σου ἅπαντες προσ-πτυσσόμεθα· καὶ
προσκυνοῦμεν τὰ λείψανα, τοὺς πόνους σου
σέβοντες, καὶ τιμῶντες εὐσεβῶς, τοὺς ἀγῶνάς σου
ὄσιε, χάριν ἐνθεον, ἀρυόμεθα πόθῳ ἐκβοῶντες· σῶσον
πάντας ταῖς εὐχαῖς σου, καὶ τῆς κολάσεως λύτρωσαι.

(β')

Ὁρφανῶν πατὴρ γέγονας, καὶ πτωχῶν πλοῦτος
ἔτοιμος, ἰατρός νοσοῦντων τε ἀλη-θέστατος· καὶ τῶν ἐν
θλίψει παράκλησις, φαινόμενος ἅπασιν ἐν κινδύνοις
βοηθός. Ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος ἐκμιμούμενος, τοῦ

Δεσπότου τὸν οἶκτον οὗ τῆς Θείας, βασιλείας ἡξιώθεις,
μετὰ δικαίων Ἀρσένιε. (β')

Ἦχος α'.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐκ μήτρας ἡγιάσθης ὡς Σαμουὴλ ὁ μέγας, καὶ ὁ
ἐνθεος Ἱερεμίας, Πατὴρ ἡμῶν Ἀρσένιε. Ἠλικία τε καὶ
σοφία προκόψας, ἀξίως περιέθου τῆς κατὰ Χριστὸν
ιερωσύνης τὰ σύμβολα. Ὡς μὲν Σαμουὴλ θύων
εἰρηνικῶς, καὶ ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Κύριον
εἰσακουόμενος. Ὡς Ἱερεμίας δὲ πάλιν, θλίψεσιν
ἀμέτροις ἐκδιδόμενος, καὶ πηγὴν δακρῶν τοῖς ὀφθα-
λμοῖς ἐπιζητῶν, ὑπὲρ λαοῦ ἐξαμαρτάνοντος. Ὅθεν
ἡμεῖς, οἱ πολιοῦχον ἄμαχον, καὶ Ποιμένα σε
πλουτοῦντες πανάριστον, αἰτοῦμεν ἀγιώτατε, μὴ
παρασιωπήσης ἱλασκόμενος τὸν Κύριον, τῷ
πιστωτάτῳ Ποιμνίῳ. Ἴνα λάβωμεν ἔλεος, καὶ χάριν
εὐρωμεν πάντες εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς
Παρθένου τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου
πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε·
Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμα σου τὸν δοῦλόν
σου. Εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου
Κύριε.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 10, 7 & 3, 13-16 & ἐκλογή)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ, Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτὴν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι

γνῶσιν. Διδάσκω γάρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 10, 31-32 & 11, 1-12)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται· Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἂν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὀδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς, Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ρύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλία ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὖοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατῶρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 4, 7-15)
 Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται.
 Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ
 ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις,
 καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ
 γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν
 μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ.
 Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ
 ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.
 Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς·
 ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο
 ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ
 μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι
 χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν
 τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Ἦχος α'.

Ἡμέρα σήμερον χαρμονικὴ καὶ ἐόρτιος, ἡμέρα
 εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως ἐπεδῆ-μησεν. Αὕτη ἐστὶ
 τοῦ ἱεράρχου Κερκύρας Ἀρσενίου τὸ μνημόσυνον.
 Δεῦτε οὖν οἱ τῶν ἐκείνου λόγων ἐρασταί, καὶ τοῦ βίου
 ζηλωταί, πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κρατὴρ
 διδασκαλίας μυστικῆς, ὃν ἡ τοῦ Θεοῦ Σοφία
 κεκέρακε. Χαῖρε βακτηρία γήρως, ὄρφα-νίας
 ἐπίκουρε. Χαῖρε παρήγορε ξένων καὶ ἀδικουμένων
 ὑπέρμαχε. Χαῖρε τῆς ἀποστολικῆς πολιτείας
 ἀκραιφνέστατον ἐκτύπωμα. Πέτρου καὶ Παύλου

ὕπηρέτα γνησιώτατε. Οἷς καὶ συνευφραϊνόμενος ἐν τῇ
χωρᾷ τῶν ζώντων, μὴ διαλίπῃς δυσωπῶν ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ παλαιὰ σιγησάτωσαν οἱ Φαίακες. Ἴδου γὰρ
ἀειθαλῆς Παράδεισος, ἐν μέσῳ αὐτῶν πεφανέρωται.
Ὡραῖοι δὲ καὶ οἱ τούτου καρποὶ, καὶ εὐωδία
θυμηδίας εἰσφέρουσι τοῖς πόρρω καὶ ἐγγύς. Ἄλλ' ὃ
οἰκῆτωρ Θεοφυτεύτου Παραδείσου Ἄρσένιε,
ἐπακολουθεῖν σοι ἐν αὐτῷ τὸν σὸν δυσώπησον
ποιμνιον, παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Θεόν, καὶ
πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου παμμάκαρ φανεροῖ, ἃς ἐν
ιδρωτὶ καὶ ἀγρυπνίᾳ λανθάνων ἐτέλεις ἀρετάς. Ἄλλ' ὃ
ξένου τοῦ τεραστίου, τὰ λογικᾶ τοῦ ἀψύχου
ἐκπλήττονται θαύματα· καὶ πανηγυρίζοντες, τὸν
θαυμαστὸν Θεὸν μεγαλύνουσι, τὸν ἀναδείξαντα καὶ ἐν
πέτρᾳ τῆς σοροῦ, μέγιστον θαυματουργὸν τὸν θεῖον
Ἄρσένιον.

Ἦχος γ'.

Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα σαφῶς πάτερ ἐτράνωσας·
Τριάδα σέβειν ἐδίδαξας ἀδιαίρετον· μονάδα δὲ
ἀσύγχυτον τὴν θείαν φύσιν καὶ ἄναρχον, αἰωνίαν,
αἰδίον, ἐνουμένην Θεότητι, διηρημένην ταῖς
ὑποστάσεσιν. Ἀλλὰ ταύτη παριστάμενος παμμάκαρ
Ἄρσένιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος δ'.

Ἀσματικῶς κροτήσωμεν σήμερον ἄδελφοί, τοῦ Ἱεράρχου Κυρίου τελούντες τὰ μνη-μόσυνα μετ' ἐγκωνίων· καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστηρίους μελωδίας προσάξωμεν, ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε ἄδοντες. Φοβερόν γὰρ ἡμῖν προασπιστήν, καὶ σοφὸν ἐπιστημονάρχην, τὸν θεῖον ἀναδείξας Ἀρσένιον. Οὗτος γὰρ ἐκόντι ἀνακωνεύσας ἑαυτὸν τῷ τοῦ θείου Πνεύματος πυρί, καθαρτικὸν δοχεῖον τῆς θείας γέγονε χάριτος, καὶ ἀκενώτους παρέχει ἡμῖν τὰς δωρεάς. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐπαξίως, κροτήσωμεν τῷ Κυρίῳ αἶνον ἐπινίκιον, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, τὸν ἀληθῶς Ἱεράρχην ὑμνήσωμεν Ἀρσένιον. Κατὰ τὸν θεῖον γὰρ λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸ ἐμπλιστευθὲν αὐτῷ τάλαντον καλῶς εἰργάσατο. Ὅθεν μετὰ πότμον, ὡς ζῶν θαυμάτων αὐτουργὸς πεφανέρωται, δαίμονας φυγαδεύων, καὶ παντοίας νόσους ἰώμενος· ἡμῶν προασπιζόμενος κραταιῶς, καὶ τοὺς καθ' ἡμῶν ἐχθραίνοντας κατὰ κράτος τροπούμενος. Ἄλλ' ὃ ποιμὴν Κυρίου, μὴ διαλίπῃς δυσωπῶν τὸν εὐσυμπάθητον Θεόν, ἐκ δεξιῶν παραστῆσαι ἡμᾶς, τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Ἴνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα, Δαβὶδ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεοπάτωρ ἀναβοάτω. ὄρος τοῦτο ὁ εὐδόκησεν ὁ Θεός, ὁ ἐκτήσατο ἢ δεξιὰ αὐτοῦ. Εἰς ὃ κατοικεῖν ἠρετίσατο τὸν ἑαυτοῦ μὲν θεράποντα, ἡμῶν δὲ

πολιοῦχον Ἀρσένιον. Ἄλλ' ὃ δεῦτε ἡλίκια σύμπασα, γένος ἅπαν οἱ ἐνθάδε σήμερον ἀθροιζόμενοι. Δεῦτε καὶ ἅμα προσκυνήσωμεν τῷ κοινῷ πατρί, καὶ προσπέσωμεν ἐν εὐλαβείᾳ. τῆς ἱερωτάτης σαρκὸς τὰ ὁσᾶ περιπτυσσώμεθα σὺν φόβῳ, τὰ ὄντως μυρίπνοα. Ὁ γὰρ ἀγιάζων οὗτος, καὶ ἡμεῖς οἱ δι' αὐτοῦ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς ἐσμεν πάντες, τοῦ αὐτὸν ἀγιάσαντος Θεοῦ, καὶ προστάτην ἡμῶν ἐν πειρασμοῖς ὀξύφατον ἀναδείξαντος.

ᾠχος πλ. β'.

Τὸν μέγαν ἐν Ἱεράρχαις, τὴν στάθμην τῶν Ναζωραῖν, τὸν πρόμαχον τῆς Κερκύρας, λαοὶ εὐσεβοφρόνως ὑμνήσωμεν, Ἀρσένιον τὸν πανένδοξον. Ὡς γὰρ ἀστεράρχης Ἥλιος φωτοβολῶν ἀκαμάτα, καὶ τὸ ἀντίθετον ἐκδιώκων, ταῖς χάρισι λαμπρύνει, τοὺς εὐφημοῦντας αὐτόν. Μεγίστην γὰρ κέκτηται περὶ Θεὸν παρρησίαν, καὶ πρεσβέυων οὐκ ἐκλείπει τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠχος πλ. δ'.

Τὸν Νομοθέτην ζηλώσας τοῖς τρόποις καὶ τοῖς θαύμασι, τὸ σὸν ποιμνιον κεκακωμένον πικρᾶς δουλείας ἐλυτρώσω, τῇ πνευματικῇ σου ῥάβδῳ τὴν πολυφλοισβον πατάξας θάλασσαν. Βοᾷ δὲ καὶ ἡ ἄνικμος πέτρα ὑδροφθόγγους ἤχους ἐκπ' ἔμπουσα. Ἄλλ' ἡμεῖς ὡς Θεογράφους πλάκας τὰς διδασκαλίας σου ἀσπαζόμενοι, οὓς καὶ ἐξηγαγες εἰς ἀναψυχὴν, ὕμνον σοι προσάγομεν ἐόρτιον. Διὸ καὶ πρέσβευε Θεορρήμον Ἀρσένιε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ ἐμπιστευθεν σοὶ τάλαντον, παρὰ Χριστοῦ, καλῶς ἐργασάμενος Ὅσιε Πάτερ, ἀνεδείχθης καὶ μετὰ θάνατον δαιμόνων φυγαδευτῆς, καὶ ἰατὴρ ποικίλων ἀρρώστημάτων. Στύλος καὶ ἐδραῖωμα, καὶ ὄρος ἅγιον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Διό σε ἱκετεύομεν Ἀρσένιε θαυματουργέ, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ πρεσβύτερος Συμεὼν, τὸν Νομοδότην καὶ πληρωτὴν τοῦ Νόμου ἀγκάλαις εἰσδέχεται· καὶ τῶν θεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ῥῆμα σου τὸν δοῦλόν σου· Εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, Ἄγιε.

ΑΠΟΣΤΟΙΧΑ

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, ἡ χριστῶνυμος πληθὺς, τὸν ἀρχιερέα Κυρίου ἀνευφημήσωμεν, τούτου τὴν πανέορτον μνήμην γεραίροντες. Τῆς Κερκύρας γὰρ γέγονε, σεπτὸς ποιμενάρχης, θεῖον τε προπύργιον καὶ περιτείχισμα, ἅμα ὀρφανῶν τε καὶ ξένων, καὶ τῶν θλιβομένων ἐδείχθη, μέγα σωτηρίας καταφύγιον.

Στίχος· Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν...

Ὡσπερ τις ἀένναος πηγὴ, βρῦει σου θαυμάτων ἢ θήκη πληθὺν εκαστοτε, ἔνδοξε Ἀρσένιε τοῖς προσιούσι πιστῶς. Ὅθεν πάντες προστρέχοντες, βοῶμεν ἐν φόβῳ· δώρησαι τὴν ἴασιν τοῖς εὐφημοῦσι σε, λύων περιστάσεις παντοίας, καὶ τὰς μεθοδίας, τοῦ πλάνου, θείαις σου πρεσβείαις πρὸς τὸν Κύριον.

Στίχος· Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται
δικαιοσύνην...

Ποῖμνην, ἥνπερ ἴθυνας καλῶς, ζῶν ὡς μετὰ πότμον φυλάττειν μὴ διαλίπης ἀεὶ, ἔνδοξε Ἀρσένιε τοῖς προσιούσι πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κακῶν· τὴν ψυχὴν σου γὰρ τέθεικας, ἀντίλυτρον, ταύτης, οἷα συμπαθέστατος καὶ τοῦ Χριστοῦ μιμητης. Ὡ νῦν παρεστῶς παρρησία, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς πίσαται, σοῦ ἐπιτελοῦντας τὸ μνημοσυνον.

Ἦχος πλ. β'.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Συγχαρήτε ἡμῖν ἅπασαι οἱ περικύκλω πόλεις καὶ νῆσοι. Ὁ γὰρ ποιμὴν ὁ θαυμαστός, καὶ φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ μέγιστος Ἀρσένιος, τὴν σήμερον ἡμέραν ἐν τῇ σεπιτῇ αὐτιπῷ κοιμήσει, τοῦ παρόντας καταφαιδρύνει ταῖς εὐλογίαις. Ὅθεν συνελθόντες αὐτῷ βοήσωμεν· πρόστηθι ἡμῶν ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, πάνσεπτε Ὁρθοδόξων πρόμαχε.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ὁ ἐν χερσὶ τοῦ Συμεῶν. ἀνακλιθῆναι μέλλων Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντας σε, τῆς τῶν παθῶν

τυραννίδος ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁρθοδόξων προστάτην τὸν ἀπροσμάχητον, τὸν διώκτην πνευμάτων καὶ ἀσθενῶν ἰατρόν· τῆς μετανοίας ὁδηγὸν τὸν ἀσφαλέστατον· τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ παντοίων πειρασμῶν, Ἄρσένιε σε τιμῶμεν, περιπτυσσόμενοι πόθῳ, τὰ λείψανά σου τὰ θαυματοόβρυτα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτόκε Παρθένε...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' στιχολογία καθίσματα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ ἀνατεθεὶς ἀπὸ βρέφους θεόφρον, ἐμάκρυνας σαυτὸν κοσμικῆς προσπαθείας, καὶ μόνῳ τῷ καλοῦντι σε καθαρῶς συγγενόμενος, οἶκος γέγονας τῆς παναγίας Τριάδος, ἣν ἰκέτευε πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τοὺς πόθῳ τιμῶντας σε.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Φωνῇ τοῦ Γαβριὴλ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ λόγον Παρθένε, ἀφράστως τοῦτον ἔτεκες σαρκοφόρον γενόμενον. Ὅν ἰκετεύε ως ποιητὴν

καὶ Υἱὸν σου, ἀλογίας με τῆς τῶν παθῶν λυτρωθῆναι,
πιστῶς ἀνυμνοῦντα σε.

Μετὰ τὴν β' στιχολογία καθίσματα.

ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυτάραχον τοῦ βίου θάλασσαν, δακρῦων
ρεύμασι πάτερ ἐξήρανας, καὶ ἀνε-δείχθης ποταμὸς
θαυμάτων παμμακάριστε, ὡς κατοικητήριον καθαρὸν
θείου Πνεύματος· ὅθεν δυσωποῦμεν σε ἱεράρχα
Ἀρσένιε, ἰκέτευε ἀδιαλείπτως τὸν κτίστην, σῶσαι ἡμᾶς
τοὺς ἀνυμνοῦντας σε.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Κερκύρας ὁ ποιμὴν καὶ φαιδρὸς ἑωσφόρος· ὁ στύλος
ὁ στερρὸς τῆς Χριστοῦ Ἐκκλη-σίας· πηγὴ ἢ
θαυματόβρυτος, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις· ἢ
παράκλησις τῶν θλιβομένων ἀπάντων, θείοις ἄσμασι
καὶ ἐγκωμίοις τιμάσθω ὁ μέγας Ἀρσένιος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Μητέρα σε Θεοῦ καὶ Παρθένον ἀγίαν, εἰδότες ἀληθῶς
οἱ πιστοὶ Θεοτόκε, δοξάζοντες ὑμνοῦμεν σου τὴν
λοχείαν τὴν ἄφραστον. Σὺ γὰρ γέγονας ἀμαρτωλῶν
μεσιτεία, καὶ ἀντόληψις καὶ κοσμικὴ σωτηρία,
Θεόνυμφε Δέσποινα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον καὶ τὴν Ἐκλογὴ καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Προσβολὰς τῶν δαιμόνων μὴ πτοηθεῖς, ἐν ἀκμῇ τῶν ἀγῶνων ἀλλ' ὡς ἰστόν, ἀράκνης διαλέλυκας τὰς παγίδας καὶ ἔνεδρα, καὶ τὰς μηχανουργίας τῆς ἐκείνων σκαιότητος, τὴν εὐνήν Ἀνδρονίκου προφθάσας διέσωσας· καὶ ἐν τῇ Τετρανήσῳ, τὸν λαόν σου οἰκτεῖρων, ζῶν ὕδωρ ἀνέβλυσας, καὶ διψῶντα ἐκόρεσας θεοφόρε Ἀρσένιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ὁ Σωτὴρ καὶ Δεσπότης τῶν γηγενῶν, ἐκ γαστρὸς σου ἀσπόρως σωματωθεῖς, λιμένα σε εὐδίων τοῖς ἐν ζάλῃ ἀνέδειξε, διὰ τοῦτο πάντες πρὸς σὲ καταφεύγομεν, οἱ ἐν τρυκιμίαις παθῶν χειμαζόμενοι, καὶ ταῖς τοῦ δολίου ῥιπιζόμενοι αὔραις, αἰτούμενοι πάναγνε μετασχεῖν ἀναψύξεως, καὶ εἰρήνης βοῶντές σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ὀρθοδόξως Μητέρα Αὐτοῦ σὲ δοξάζουσιν.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ μὲ πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν. (β')

Στίχος· Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην
καὶ οἱ ὄσιοι σου ἀγαλλιάσονται

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν.

Πάσα πνοή. Ευαγγέλιον Ἱεραρχικόν. Μετὰ τὸν Ν'.

Δόξα... Ταῖς τοῦ σοῦ Οσίου... Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς
Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. β'

Ὅσιε τρισμάκαρ ἁγιώτε πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ
τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν
ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Αὐτὸς καὶ νῦν πανένδοξε
Ἱεράρχα Ἀρσένιε, αἴτησαι πρεσβείαις σου δωρηθῆναι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα οἱ Κανόνες, πρῶτον τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ
Θεοτοκαρίου καὶ καθεξῆς οἱ δύο τοῦ ἁγίου.

ᾠδὴ α'. ᾠχος δ'. Τῷ ὀδηγήσαντι πάλαι.
Ἀκροστιχίς· Ἀρσένιε σὺ προστάτης εἶ Κερκύρας.
(Γεωργίου Ἀπτικοῦ)

Ἀπὸ καρδίας σοι κράζω, καὶ ἐκ ψυχῆς δέομαι, σοῦ
ἐπουράνιε Θεέ γνώσεων μόνε Κύριε· τῆς διανοίας
φώτισον ὄμματα, καὶ ὑμνωδίας καθαρᾶς τρίβον μοι
γνώρισον.

Ῥαθυμοτόκους φροντίδας, καταλιπὼν σήμερον, τῶν
Κερκυραίων ὁ λαός, δεῦτε σπουδαίως δράμωμεν καὶ
τὴν σορὸν κυκλωσωμεν, ἅπαντες τοῦ Ἀρσενίου, ὅς
ἡμᾶς θλίψεων ῥύεται.

Στεφανηφόρος χορεύεις, περὶ Θεὸν ὅσιε· καὶ τὰς τῶν
πόνων ἀμοιβάς, ἀντιλαμβάνεις κάλλιστα, καὶ τῶν
δακρύων δράγματα χύσεια ἀντιθερίζεις, ὡς σπορεὺς
ἐπιπονώτατος.

Θεοτοκίον

Ἐπινοιῶν δολοπλόκων, τοῦ πονηροῦ ῥύου
πανυπεράγαθε Ἀγνή, καὶ σὼ Υἱῷ οἰκείωσον,
δι' ἐναρέτων πράξεων, τήρει δὲ ἱερωσύνης μοι, στολὴν
αἰὶ ἀμόλυντον.

Ἄλλος κανὼν.

ᾠχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φραραῶ.

Ταῖς ἀγλαίαις τοῦ ἀγίου Πνεύματος καταλαμπόμενος,
καὶ Θεῷ τῶν ὄλων, παρεστῶς Ἀρσένιε, τὸν ἰλασμόν
δοθῆναι μοι, τῶν παισμάτων δυσώπει· ὅπως ἀξίως
ὑμνήσω σου, μνήμην τὴν φαιδρὰν παμμακάριστε.

Ὁλολαμπῆ σε ὡς ἀστέρα ἔχουσα ἢ Κερκυραίων
λαμπρῶς, νῦν πανηγυρίζει, ἐτησίως ἄγουσα, τὴν
μνήμην σου Ἀρσένιε ὡς σεπτοῦ πολιούχου· καὶ ὡς
ποιμένος ἰθύναντος, ταύτην καὶ ποιμάναντος ἄριστα.
Νέμεις ὡς λύχνος φαεινός Ἀρσένιε τῶν τῶν ἀκτίνων
βολάς, καὶ τὴν οἰκουμένην, καταυγάζεις ἅπασαν, ταῖς
τῶν θαυμάτων λάμπεισι· καὶ πρὸς δόξαν ἐγείρεις τὸν
σὲ δοξάσαντος ἅπαντα τὰ τῶν φιλεόρτων συστήματα.

Θεοτοκίον

Ἄνθρακα θεῖον ὡς λαβὶς κατέχουσα τὸν νοητὸν πρὸς
ναόν, φέρουσα ἀπέρχη, ὄνπερ λαμπρυνθήσεται ὁ
Συμεὼν δεξάμενος ἐν χερσὶ καὶ τοῦ πάθους,
προεκφωνήσας τὰ συμβολα, πάναγνε Παρθένε
σαφέστατα.

Καταβασία· Χέρσον ἀβυσσοτόκον...

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεων βροτήν.

Νέος ἡμῖν Μωσῆς σὺ ἀνεφάνης, εἰς ἀρετῶν ἀκρόρειαν
ἀναδραμῶν καὶ ὑπεισελθῶν, θεωρίας θείας γνόφον ὡς
πλάκας δὲ κατήγαγες. λαῶ σῶ διδάγματα. (β')

Ἰσοκλεῆς τῷ Ἰωσήφ ἐγένου, φυγῶν αἰγυπτιάζοντι,
κακίαν πᾶσαν καὶ γυμνωθεῖς, ῥυπαρῶν σαρκὸς
χιτώνων οὐ γὰρ ἠνέσχου φθειρεσθαι, τὸν ναόν τὸν
παναγιον.

Θεοτοκίον

Ἐν ὑψηλῇ τῇ γνώμῃ καὶ τῇ γλώττῃ, τὸ σὸν ἐτράνου
ὄνομα, ὁ Ἱεράρχης καὶ τὴν ὄφρυν, τῶν βλασφημῶν εἰς
γῆν ἔσπα, Θεοκυῆτορ παναγνε, ἀνθρώπων ἢ βοήθεια.

Ἴτερος. Ὁ στερεώσας κατ'ἀρχάς.

Ῥάδαμος ἕφυς εὐκλεής, γονέων εὐσεβεστάτων· ὧν
θανόντων μετανάστης ἐγένου, εἰς Βυζάντιον κἀκεῖ, τὸ
τῆς ψυχῆς ἰδόντες σου, κάλλος σε τῆς Κερκύρας,
προεβιβάσαντο πρόεδρον.

Σοῦ δὲ ψυχῆς τὸ εὐγενές, θαυμάσας καὶ τῆς
Κερκύρας, χαρᾶς πλείστης ὁ λαὸς ἐπληροῦτο· καὶ τὴν
δόξαν τῷ Θεῷ μεγαλοφωνος ἐπεμπον, τῷ σέ
προστάτην τούτων, Ἀρσένιε ἀναδείξαντι.

Ἐν τῷ πανσέπτῳ δὲ τὰ νῦν, συναθροισθεῖς σου
τεμένει, καὶ τῶν θείων σου λειψάνων τὴν θήκην,
ἀσπαζομένους βοᾷ λιταῖς πρὸς τὸν Κύριον, πάσης
ἡμᾶς ἀναγκῆς, καὶ περιστάσεως λύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Νεφέλη κούφη ἀψευδῶς, Παρθενομήτορ ἐφάνης, καὶ
λαβὶς ἀνθρακοφόρος κρατοῦσα, ὡσπερ βρέφος τὸν
Χριστόν· Συμεὼν δεξάμενος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις χαίρων,
ἐβόα νῦν ἀπολύεις με.

Καταβασία· Τὸ στερέωμα, ...

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴ σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν τοῦ Πνεύματος μνηθεῖς, ἐξελέξω
δογμάτων τὸ εὐσεβές, πᾶσαν ἀπώσάμενος τῶν
ματαίων τὴν συγχυσιν. Τὴν τῆς Ὁρθοδοξίας διδάσκεις
ἀκρίβειαν, τὰς αἱρέσεις διώκων δυνάμει τῶν λόγων
σου. Ὅθεν ὁ Δεσπότης, οὐρανῶν Βασιλείας τὰ γέρα
παρέχει σοι, δεῦρο δοῦλε μου λέγων σοι· Εἰσελθε εἰς
τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, πρεσβεύων ἀπαύστως

ὕπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὴν κοίμησιν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Σοῦ τὸ ὄνομα καὶ μόνον, εὐσεβῶς προσκαλούμενον, δαίμονας μαστίζει, ζάλης ἐκλυ-τροῦται τοὺς πλέοντας, τοὺς ἐν ὁδοῖς πλανωμένους αἰχμαλώτους τε, ἐπανάγει καὶ συμφορὰς ἀποκρούεται.

Ὑπερέβης τὰς αἰσθήσεις, ἐν ᾧ ἔζησ μακάριε, ἔξω κόσμου μένων, κἄν ὁ κόσμος εἶχε σε σώματι. Ἀλλὰ θανὼν παρεγένου πρὸς ὃν ἔσπευδες, ὑπερούσιον καὶ ποιητὴν προαιώνιον.

Θεοτοκίον

Πλουτισθεῖσα τῶν ἀνθρώπων, ἢ πτωχεῖα θεότητι, διὰ σοῦ ἀρθένε, πᾶσαν ἀποδύεται νέκρωσιν· καὶ δερματίνους χιτῶνας ἀποτίθεται, καὶ ἐνδύεται τοῦ σωτηρίου ἱμάτιον.

Ἔτερος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μοναστῶν ἀκριβέστατος, ὄρος καὶ κανὼν ἐδείχθης Ἀρσένιε, ἀρεταῖς ἐμπρέπων ὅσιε, καὶ ταῖς θεωρίαις καὶ ταῖς πράξεσιν.

Ἦρθης ὕψος πρὸς μέγιστον, τῆς ἱερωσύνης καὶ ποιμὴν ἄριστος, Κερκυραίων προκέχειρσαι, ἐμβιβάζων τούτους πρὸς παράδεισον.

Λύχνος οἷα προβέβλησαι ἐπὶ τὴν λυχνίαν καὶ κατελάμπρυνας, σοῦ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς θαύμασιν, οἰκουμένης μάκαρ τὰ πληρωματα.

Θεοτοκίον

Δυναμοῦσα με φάνηθι, ἐν τῇ τοῦ θανάτου ὥρα
Θεόνυμφε, παροδεῦσαι τοὺς ἀλάστορας, τοὺς ἐν τῷ
ἀέρι ἐπιπλήσσοντας.

Καταβασία

Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, τῆς
κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἀγιάσματος σου, τῆς
ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὡφθης ὡς
βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα
τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ ε'. Ἀνάτειλον μοι Κύριε.

Ρυθθῶμεν φρένας ἅπαντες, τὰς χεῖρας ἐφαγνίσωμεν,
τὰ αἰσθητήρια καθάρωμεν, καὶ ἐποφθῶμεν ὡς
ἀρέσκει, τῷ θείῳ θεράποντι· ἡμῶν πολιοῦχῳ δὲ
Ἄρσενίῳ τῷ σοφῷ.

Ὁρθρίζων ὁ θεσπέσιος, ποιμὴν πάλαι ἰκέτευε, τὸν
εὐδιάλλακτον Θεόν, ὑπὲρ λαοῦ κεκακωμένου· καὶ
θανῶν δὲ μάλιστα, ἐξαιτεῖται ἄνεσιν τῷ ποιμνίῳ
ἑαυτοῦ.

Θεοτοκίον

Στύλος πυρὸς πανάμωμε, λυχνία σὺ ἐπτάφωτος,
κλίμαξ γέφυρα καὶ τράπεζα, πόκος δρόσος καὶ βάτος.
Τὰ γὰρ πρὶν αἰνιγματα, καὶ οἱ τύποι ἔλαβον διὰ σοῦ τὸ
ἀληθές.

Ἄτερος. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Προσβολὰς τῶν δαιμόνων, σὺ οὐκ ἐκπτοήθης, ἀλλ'
ἄτρεπτος ἔμεινας, καὶ ἐστηριγμένος, ἐπὶ πέτραν τῆς

πίστεως Ὅσιε· καὶ τὰς ἐλεπόλεις, τούτων ἰστὸν οἶα ἀράχνης, διαλέλυκας μάκαρ.

Ἦττηθεὶς ἀπεκρούσθη, ἐν ἀκμῇ τῶν σῶν πόνων ὁ πολυμήχανος· τόλμη προσελθὼν ἀλλ' ἠλέγχθη ὁ δειλαιοσ· τὸ τοῦ λόγου μάτην, λύκος χανὼν καὶ κατεβλήθη, τοῖς ὠραίοις ποσὶ σου Ἀρσένιε.

Προσευχῇ σου προφθάσας, τὴν εὐνήν Ἀνδρονίκου σὺ ἠλευθέρωσας δυστοκούσαν μάκαρ· καὶ ζῶν ὕδωρ ἀνέβλυσας Ὅσιε, ἐν τῇ Τετρανήσῳ. Ὅπερ τὴν σὴν ἐπωνυμίαν, μέχρι δεῦρο φυλάττει Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον

Τρέμω ἔφη ὁ πρέσβυς, τὸν προσβλέψει πάλαι τὴν γῆν σαλείοντα· ὃν ἐκόμισας μοι, καὶ κατέχων Παρθένε, ῥωννύομαι. Ἀποβάντων δέ μοι, χρησιμῶν τῶν θείων τοῖς ἐν Ἄδῃ, Εὐαγγέλια φέρων κατέρχομαι.

Καταβασία Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας...

Ὡδὴ σι'· Ζάλη με λογισμῶν.

Τίς οὗτος ὁ ἐστὼς ἡμῶν ἐν μέσῳ, ἀοράτοις στάσεσι καὶ πᾶσι τὴν εὐλογίαν διανέμων, καυχάρην δαψιλῆ. Ἀρσένιος ὁ μέγας. Δεῦτε τούτῳ προσπέσωμεν.

Ἄσατε τῷ Θεῷ ἄσατε τέκνα, καὶ εὐχας ἀπόδοτε μετὰ ζεύσεως καρδίας. ὅπως ἴλεως γένηται ὑμῖν. Εἰς τοῦτο γὰρ πρεσβεῦων καὶ γὰρ Πατὴρ ὡς φιλόστοργος.

Τάλανες ἐκ τῶν ἔργων ἡμεῖς Πάτερ, καταδίκης ἄξιοι. ἀλλὰ σὲ μόνον πλουτοῦμεν, ἀμετάθετον πρέσβυν πρὸς Θεόν. Μὴ οὖν ἐλίπησ ἔλκων ἡμῖν, τὸ ἔλεος ἄνωθεν.

Θεοτοκίον

Ἦλιον τέτοκας δικαιοσύνης, καὶ τὸ σκότος ἔλυσας τῆς παραβάσεως Κόρη· διὸ λάμπων κάμοι, τὴν φεραυῆ ἀκτίνα τῆς μετανοίας. Σὸς γὰρ ἐγὼ δοῦλος ἄκραντε.

Ἔτερος. Ἰλάσθητι μοι Σωτήρ.

Ἡ Κερκυραίων λαμπρά, Μητρόπολις ἀγλαΐζεται, πλουτοῦσα σε θησαυρόν, τεράτων ἀένναον· καὶ καίρουσα γάννυται, σοῦ τῆ πανηγύρει, παμμακάριστε Ἀρσένιε.

Ὁ τῶν Ἀγγέλων χορός, Ἱεραρχῶν τε ὁ σύλλογος, σοὶ ὑπαντῶντες λαμπρῶς, καὶ πνεῦμα δεχόμενοι, τὸ σὸν ᾧ Ἀρσένιε· καίροις ἐκβοῶσι, τῆς Κεκρύρας ὁ ὑπερμαχος.

Γυνὴ προσῆλθε ποτέ, δαιμονιώδης αἰτοῦσά σου, ὕδωρ ἀτάκτῳ φωνῇ· καὶ τούτου μεθέξασα, ἐκ χειρὸς ἀγίας σου, παρακρήμα Πάτερ, ἠξιώθη τῆς ἰάσεως.

Θεοτοκίον

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου πανάμωμε, ὃν ἐν χειρὶ τῷ Ναῷ, κρατοῦσα προσήγαγες. Καὶ τοῦτον δεξάμενος, Συμεὼν ἐβόα· Νῦν ἀπόλυσον τὸν δοῦλον σου.

Καταβασία Ἐβόησέ σοι...

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Κερκύρας πρόμαχος τὰ ἐπὶ γῆς καταλείψας, στεφηνόφορος ἀνεισι πρὸς τὴν οὐράνιον δόξαν. Ἄγγελοι

μετ' εὐφροσύνης προσυπαντῶσιν. Ἄνθρωποι
λαμπαδηφόροι δοξολο-γοῦσιν. Ἐκβοῶντες χαίροις
Πάτερ, Κερκύρας κλέος ὁμοῦ καὶ καυχημα.

Οἶκος

Ἡ ψυχὴ μου παμβέβηλος, πέφυκε, καὶ μεστή
ρύπαρᾶς πάσης πράξεως. Ὅθεν ἀπορῶν δειλιῶν τε καὶ
δέδοικα τῇ ᾠδῇ ἐγχειρῆσαι τὸ σύνολον. Τίς γὰρ εἰμί
ἐγὼ ὁ σκώληξ καὶ ἄμουσος; ἢ πῶς τολμήσω παντελῶς
σοῦ τῶν ὕμνων καθάψασθαι; ἀλλὰ ταῖς σαῖς
εὐπροσδέκτοις δεήσεσιν, Ἱεράρχα Ἀρσένιε, μετὰ
πόθου κραυγάζω καὶ πίστεως. Χαίροις Πάτερ,
Κερκύρας κλέος, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Συναξάριον

Τῇ ιθ' τοῦ αὐτοῦ μηνός μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Ἀρσενίου ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας.
Στίχοι· Κοσμήσας Ἀρσένιος ἡμῖν τὸν θρόνον
Νῦν πρὸς τὸν αἰθέριον ἀπέβη πόλον.
Ἐννέα καὶ δεκάτῃ κῦρ Ἀρσένιον Νόες ἦραν.
καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἐκ τοῦ μηναίου.

ᾠδὴ ζ'. Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Σὺννουν φρόνημα δεικνύς, καὶ ἀκατάπληκτον ἦθος
Ἥλιας ἄλλος. καθαρῶς ἔλεγες, τῶν Βασιλέων
κατεναντίον. Οὐκ ἠσχύνου δὲ καὶ γὰρ, ἀληθείας τοὺς
λαμπροὺς .ανθρακας ἐψωμίσθης, καὶ ἐπευλόγεις
Θεὸν τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔθειτό σε Χριστός τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς λύχνον, καὶ ὡς ἀστέρα ἔπηξε μέγιστον, ὅθεν ἔσπερα φωταγωγεῖται, ἔξαιρέτως δὲ ἢ σὴ Νῆσος αὕτη ἢ μικρά, καὶ καυωμένη ψάλλει. Εὐλογητός ὁ Ἰεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἰοχυράν σε βοηθόν, καὶ ἀκαθαίρετον τεῖχος, καὶ πύργον ἔχων ἐν περιστάσεσι, Θεογεν-νήτορ, καὶ τὴν ὀμίχλην, ποιμνης ταύτης τὴν πολλήν, σοῖς προσάγω οἰκτιρμοῖς, βοῶν μετὰ δακρῦων, Ρύου ἡμᾶς πειρασμῶν ταῖς Ἀρσενίου εὐχαῖς.

Ἄτερος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς προστάτην Κεκρύρας, καὶ διώκτην πνευμάτων ἀνευφημοῦμεν σε, Ἀρσένιε τρισμάκαρ, βοῶντες τῷ Σωτῆρι εὐχαρίστως καὶ ψάλλοντες, Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Πολιοῦχον παμμάκαρ, καὶ ὑπέρμαχον θεῖον καὶ μέγαν οἶακα, ἰθύναντα πρὸς τρίβους, ἡμᾶς τῆς σωτηρίας, ζῶντα σε ἐπλουτίσαμεν, διὸ καὶ νῦν δυσωπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση.

Μυστιπόλος ὡς θεῖος, καλυπτόμενος ἔνδον τοῦ θείου γνόφου σοφέ, πυρὶ τῷ ὑπερτάτῳ, Τριάδος τῆς Ἁγίας, καὶ λαμπρῶς φωτιζόμενος. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον

Ἀληθῆ Θεοτόκον, σὲ κηρύττομεν πάντες Θεογεννήτρια, οἱ πόθῳ προσιόντες πρὸς τὴν ἀντίληψιν

σου, καὶ βοῶντες σοὶ πάναγνε. Μὴ διαλίπῃς αἰεὶ ἡμᾶς διαφυλάττειν.

Καταβασία Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα...

ᾠδὴ η΄. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ

Κρότος ὧδε ποδῶν πολὺς ἤκουσαι, νοσοῦσι καὶ σκιά, τοῦ ἱεράρχου καὶ πατρός, ἐπεφάνη κακουχομένοις· ὑγείας δ' ἄφνω ὡς μετέχοντες ἐκράζον. Δόξα σοὶ τῷ θαυματουργοῦντι Ἄρσένιε τρισμάκαρ.

Εὔρεν ἄλλην ὡς κιβωτὸν, λάρνακα Θεόπνευστε τὴν σὴν, τῶν Κεκρυραίων ὁ λαός· καὶ ὡς ἄρτος Ἀγγέλων πάλαι βροχή, τῶν Θαυμάτων ὑετίζουσα, τούτοις ἐκάστοτε· καὶ χαριτοδότης ἐν σοὶ Χριστὸς ὑμνεῖται.

Ρόδον ὥσπερ θυμοτερπές, ἄμπελον κυπρίζουσαν τὴν γῆν, διειδεστάστην εὐθαλές δένδρον, ὄντως νομιζομεν σοὺ τὴν πάνσοφον βίβλον, εὐωδίας ἀρρήτου πληρούμενοι, καὶ τρυγῶντες γλεῦκος τῶν θείων διδαγμάτων.

Θεοτοκίον

Λάμπει τῷ σῷ Υἱῷ, σύμπασα φύσις λογική, ἐπουρανίων στρατιῶν, ἐνύλων καὶ ἐπιγείων, ἀπείρανδρε Μήτηρ· τὸν γὰρ Κτίστην τὰ κτίσματα τρέμουσι, σὲ δ' ὡς Βασιλίδα γεραίρουσιν ἀξίως.

Ἄτερος. Ἐπταπλασίως καμινον.

Κόσμῳ σε συμπαθέστατον, ἀσθενούντων ἀκέστορα, πάτερ καὶ πεινῶντων τροφοδότην ἔνθεον, κληρῶν ἀντιλήπτορα, καὶ ὀρφανῶν ἀνέδειξε, μέγαν προμηθεά,

ὁ Χριστὸς ᾧ βοῶμεν. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὅτε ὡς θῆρες ἄγριοι, καὶ λύκοι ἀρπάκτορες, οἱ σκυθογενεῖς κατὰ τῆς Ποίμης ὄρμησαν, τῆς σῆς ᾧ Ἀρσένιε, σοῦ ταῖς εὐχαῖς θαρρήσαντες, οἱ Κεκρύρας παῖδες ἐτροπώσαντο τούτους, ἐν γῆ τε καὶ θαλάσῃ μελωδοῦντες τῷ Κτίστη, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὓς διψῶντας ᾠκτειρας, καὶ ζῶν ὕδωρ ἀνέβλυσας, ἐν τῇ Τετρανήσῳ, ὡς Μωσῆς τὸ πρότερον, Ἀρσένιε μέγιστε, τῇ πρὸς τὸν Θεὸν ἐντεύξει σου· οὗ καὶ κορεσθέντες ἐμελόδουν συμφώνως. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Οὐκ ἀποστάς τῆς φύσεως, τοῦ Πατρὸς ὁ ὑπέρθεος, Λόγος καὶ σοφία ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Παρθένε σεσάρκωται, τηρήσας σε ἀλώβητον, ὡς καὶ πρὸ τοῦ τόκου, ὀρθὰ διὸ φρονοῦντες, οἱ πάντες Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, σε ἀνυμνολογούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες...

ᾠδὴ θ'. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν.

Ἐψώσωμεν δεύτε τὴν φωνήν, χεῖρας κροτήσωμεν, χοροὺς στησώμεθα νῦν, καὶ ἀλαλά-ξωμεν μέλος ἐπινίκιον Θεῷ τῷ στεφανώσαντι στέφει τῆς εὐπρεπείας αὐτοῦ, τὸν θαυματουργὸν σόφον Ἀρσένιον,

Ἀποστόλων τὸν ὁμότροπον καὶ κλέος ἡμῶν.

Ρεόντων μὲν τὸ ἄστατον κατιδῶν, κατανοήσας τε τὸ τῆς σαρκὸς εὐτελές, μόνον ἠγάπη-σας κάλλος τὸ ἀμήχανον Θεοῦ, καὶ πρὸς αὐτὸν τὰς αἰσθήσεις ὅλας ἀνέτεινας. Οὐκοῦν τὴν ἔφεσιν ἀνεπαύσας, ἐκ προσκαίρων μεταβάς πρὸς τὰ αἰώνια.

Ἄρκεϊ σοι ἡ χάρις Θεοῦ ὡς καὶ Παύλῳ ποτέ, ἐν ἀσθενείᾳ καὶ γὰρ σοι τετελείωται, δύναμις θαυμάτων δαψιλῆς· ἀλλὰ τὴν Ποίμνην σου ταύτην διαφυλάττοις ἀεὶ, ἐξ ἐπηρείας πολεμίων τε, καὶ κακώσεων δεινῶν συμπαθέστατε.

Θεοτοκίον

Σωτήριος θύρα σὺ Παρθένε πιστῶν, Παράδεισος τε τρυφῆς, νεφέλη τόμος καινός, ἄσπιλε Δέσποινα. Ὅθεν ἐξαιτοῦμαί σε καμοί, τῆς μετανοίας πύλας ἀναπέτασον, καὶ ξύλου ζωῆς τρυφᾶν εὐδόκησον, Σκέπε, βίβλῳ σωζομένων με κατάγραφε.

Ἴτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός.

Μετέστης ἐκ θανάτου πρὸς τὴν ζωὴν, οἷα φθάσας σοφὴ τὸ ἀκρότατον, τῶν ὀρεκτῶν, ἔνθα αἱ χορεῖται τῶν Προφητῶν, Πατριαρχῶν ὁ σύλλογος, ὅπου συναυλία Ἱεραρχῶν. Ὅσιων καὶ Δικαίων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ὧν ἐμιμήσω τὸ πολίτευμα.

Ὡς πάλαι τῶν ὀστών τοῦ Ἰωσήφ, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαντο, συγκομιδὴν· οὕτως οἱ Κερκύρας παῖδες τὰ νῦν, τοῦ σοῦ λειψάνου πάνσοφε, χείροντες ἐτέλεσαν τοῦ σεπτοῦ σοῦ· καὶ γὰρ στερεῖσθαι τούτου,

σοῦ καταπολαύειν, τοὺς Κορινθίους οὐκ ἤνεσχοντο. Δεξάμενος Ἀρσένιε τὸ παρὸν τῆς βεβήλου ψυχῆς μου ἐφύμνιον, ἀντιβόλῳ. Λῦσιν μου παράσχου ἁμαρτιῶν, πρεσβείαις αὐπροσδέκτοις σου καὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ τὸν λαόν, παντός κινδύνου ῥῦσαι, καὶ βλάβης ἐναντίων σὲ γὰρ πλουτοῦμεν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίον

Ὡ Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, τὴν ἡμῶν δεχομένη παράκλησιν, ὡς ἀγαθή, λύσιν ἡμῖν πᾶσιν ἁμαρτιῶν πρεσβείαις αὐπροσδέκτοις σου κατάπεμψον, μητρικαῖς χρωμένη πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ πάντα ἐκ κινδύνων καὶ πάσης βλάβης ῥῦσαι, σὺν Ἀρσενίῳ ἱκετεύουσα.

Καταβασία Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...

Ἐξαποστειλᾶριον

Κεκρύρας πόλις σήμερον, λαμπρυνομένη σκίρτησον, τὴν ἑορτὴν Ἀρσενίου, τοῦ σοῦ προέδρου τελοῦσα· καὶ τοῦτον μεγαλύνουσα, ὡς πολιοῦχον αἶτησαι, ἀλώβητον ἀπὸ πάντων τῶν δυσχερῶν σε φυλάττειν.

Θεοτοκίον

Παρθένε παναμώμητε, τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου μου, προφθάσασα με λύτρωσαι τῶν πονη-ρῶν τελωνίων καὶ τὴν ψυχὴν μου φύλαξον, ὀδεῦσαι δυναμοῦσα με, καὶ εἰς προσκύνησιν φθάσαι, τοῦ φοβεροῦ θεοῦ θρόνου.

Αἶνοι Ἕχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ Βηθανία Λαζάρου πατρίς σε ἤνθησεν, Ἀρσένιε θεόφρον ὡσπερ ῥόδον εὐῶδες, ὁσμαῖς σου ταῖς ἐνθέοις Κόσμου παντός, τὰς αἰσθήσεις εὐφραίνονται, καὶ τῶν δογμάτων ὀρθότητι εὐσεβῶς διιθύνοντα τὸ Ποῖμιον.

Τῶν Κεκρυαίων ὁ δῆμος σὲ κατεπλούτησε, Ποιμένα καὶ προστάτην καὶ πιστὸν ποδηγέτην· Διὸ πρὸς Βασιλίδα Πόλιν σοφέ, σὲ μεσίτην προύβάλετο, ὀργὴν πραΰνας του ἄνακτος κατ' αὐτῶν, ἦν ἀδίκως ἀπεφήνατο.

Ἐν τῷ σεπτῷ δὲ ναῷ σου συναθροιζόμενοι, πρὸς τὸν Θεὸν σε πρέσβυν προβαλλόμεθα πάντες, ἐντεύξεσι σου θείαις ὅπως καὶ νῦν, λυτρωθῶμεν Ἀρσένιε πειρατηρίων παντοίων καὶ τοῦ πυρός, τῆς μελλούσης κατακρίσεως.

Δόξα.

Ἡ Κέκρυρα σήμερον λαμπρῶς πανηγυρίζει, ἐκτελοῦσα τὴν πανίερρον σου μνήμην Ἱεράρχα Ἀρσένιε. Ἦν μετὰ καὶ τοῦ τρισμάκαρος καὶ τερατουργοῦ Σπυρίδωνος, περέροντες διαφυλάτετε ἄτρωτον, ταῖς ὑμῶν εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν.

Τὸν ἱερὸν ἢ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ, ἀπλώσας δ' ἀγκάλας ὁ Συμεών, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος καὶ ἐβόησε. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμα σου ἐν εἰρήνῃ, Κύριε.